

عنوان مقاله:

تحلیل برنامه دهی معماری دانشگاه های کشورهای اسلامی بر مبنای مدل پنا (مقایسه تطبیقی انستیتومصدر، دانشگاه قطر و دانشگاه لاهور)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و بازآفرینی شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهديه ميرزائی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشگاه فردوسی مشهد

حامد کامل نیا - دکتری معماری، دانشیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه فردوسی مشهد

اکرم حسینی - دکتری معماری، استادیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دانش برنامه دهی اگرچه پدیده ای پیچیده و بغرنج نیست، ولی امروزه مبهم و سر بسته باقی مانده است. چالش مربوط به برنامه دهی، ناشی از عدم درک معنی و کاربرد این دانش و همچنین عدم اطلاع کامل از جایگاه آن در فرایند طراحی است. در حقیقت برنامه دهی به عنوان یکی از مراحل اولیه و مهم در فرایند طراحی معرفی می گردد که طراح توسط آن با موضوع و اهداف یک پروژه طراحی، به خصوص در زمینه نیازهای استفاده کنندگان، محیط و بستر پروژه، آشنا می گردد و به شکلی نظام مند این اطلاعات و ایده های مناسب را در سطوح مختلف مراحل طراحی به کار می گیرد. پنا، که امروزه از وی به عنوان پدر علم برنامه دهی یاد می شود، در مدل برنامه دهی خود موضوعات طراحی را در قالب چهار مقوله: عملکرد، فرم، اقتصاد و زمان طبقه بندی می کند؛ که می توان با بررسی موضوعات طراحی زیرمجموعه هر یک از این مقوله ها، ابعاد مختلف پروژه را مورد مطالعه قرار داد. در پژوهش پیش رو به بررسی مدل برنامه دهی پنا در ارزیابی پروژه ها پرداخته می شود؛ روش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد. نتایج به دست آمده نیز حاصل مقایسه تطبیقی نمونه های موردی دستگاه های کشورهای اسلامی از منظر مدل برنامه دهی پنا می باشد؛ از برای این بررسی مشخص می گردد که در میان مقوله های اصلی معرفی شده توسط پنا، توجه به مقوله فرم در بستر کشورهای اسلامی و مقوله عملکرد در بستر آموزشی دانشگاه ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

کلمات کلیدی:

کشورهای اسلامی، معماری دانشگاه ها، برنامه دهی معماری، پنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/976005>

